

Vánoční Paříž

Studenti českořebovského gymnázia se za doprovodu učitelů Václavy Tomšové a Jana Wątroby vydali ve dnech 10. až 14. prosince 2014 na poznávací zájezd do Paříže. CK Slunečnici, která exkurzi organizovala, zastupovala průvodkyně Ivana a senza řidiči Olda a Petr. Z České Třebové se zájezdu zúčastnilo celkem 15 osob a zbytek posádky autobusu tvořili studenti z gymnázia v Šumperku spolu se svými učiteli.

Poznávací zájezd do vánoční Paříže se na naší škole uskutečnil myslím již potřetí. Mnohé jsme o minulých ročnících slyšeli, ale my se rozhodli zažít jej na vlastní kůži, čelit všem nepřízním nocování v autobusu a rozmarům prosincového počasí, a to vše v „klidu“ adventu. Francie se nás dotýkala již cestou, protože jsme si pustili francouzský film a zpívali známou francouzskou píseň Les Champs Elysées. Přejezd přes Českou republiku a Německo jsme zvládli a zhruba v 8 hodin ráno jsme již hbitě psali textové SMS rodičům, že jsme dorazili na místo určení. Nadšení a touhu po novém poznání jsme neskrývali a vydali se pěšky procházkou ulicemi až k chrámu Notre Dame. Schodů do jeho věže nebylo málo, ale za pohled na bílé střechy Paříže to určitě stálo. A co teprve odbíjení zvonů v pravé poledne! Poté nás průvodkyně Ivana zavedla k jednomu z mostů s objemným množstvím visacích zámků, které tu tradičně zamykají zamilované páry. Během odpoledne jsme navštívili ještě několik památek města. V podvečer nás autobus odvezl k ubytování do hotelu Formule 1. Po celodenním špacírování po dlažbě pařížských ulic jsme se rádi vyzuli, někteří i umyli a ulehli do hajan.

V pátek ráno, jen co jsme posnídali, jsme vyrazili za dalším poznáním. Počasí nám příliš nepřálo, začalo pršet a déšť nám vydržel až do soboty. Nic nám však nezabránilo navštívit Versailles, známé sídlo francouzských králů. Mezi kapkami deště jsme se prošli rozlehlým zámeckým parkem a v interiérech zámku si prohlédli Zrcadlový sál a obrazy významných umělců. Poté jsme busem vyrazili do moderní čtvrti Paříže. Skleněné budovy se tyčily nad našimi hlavami a novodobá architektura byla k vidění na každém kroku. K nočnímu životu Paříže patří i Moulin Rouge, takže jsme ho nemohli minout. Neminuli jsme samozřejmě ani katedrálu Sacre Coeur. Potom jsme navštívili bufet, kde si každý vybral jídlo podle svých chuťových pohárků. Rozhodně bylo z čeho vybírat. Nasycení a spokojení jsme se vydali na noční projížďku po Seině.

Třetí den jsme i kvůli neustávajícímu deštivému počasí strávili celé dopoledne v muzeu Louver. Tam si nás pan učitel Wątroba důkladně prozkoušel z našich dějepisných vědomostí. No, s občasnou nápovědou jsme myslím vcelku obstáli. Ale dost bylo mučení, pane učiteli, jde se na oběd do Flunch a poté budeme cestovat metrem, ať si to užijeme se vším všudy. Pařížské metro patří totiž k nejrozsáhlejším v Evropě a někdy se v něm vyznat je náročné. Nicméně nezabloudili jsme a dorazili tam, kam jsme měli. Opět nastává večer, poprchává a houstne počet turistů. Pro lepší orientaci v davu se pan učitel stal díky výraznému kulichu nepřehlédnutelným, což dokládají mnohé fotografie. Čeká nás rozloučení s Paříží, a to na samém vrcholu Eiffelovy věže. Eiffelovka svítí, bliká jak vánoční stromeček a my hledíme do dalekých světél města. Vánoční trhy na Champs Elysées byly definitivní tečkou za návštěvou francouzské metropole.

Tak zase někdy příště, milá Paříži!

Odjížděli jsme v nočních hodinách a v neděli, v poslední den zájezdu, jsme se ještě zastavili v Norimberku. Už na nás byla znát únava, a proto jsme vzali místní vánoční trhy tak trochu úprkem. Domů, kam jsme se už všichni těšili, jsme dorazili možná unaveni, ale spokojeni a plni příjemných

dojmů a zážitků. Díky, páni řidiči, díky, slečno Ivano, díky, paní učitelko a pane učiteli, byla s Vámi pohoda a zábava a příště rádi pojedeme zase.

Alice Kutnarová, 3.C

